

מועצת החלב

לזכרו של שלמה גל - המנכ"ל הראשון של מועצת החלב

ביום שני ט' כסלו תשס"א (2.4.2001) הלך לעולמו שלמה גל חבר גבעת חיים איחוד ומי שהקים את מועצת החלב ושימש בה כמנהלה הכללי הראשון, במשך שבעה עשרה שנה.

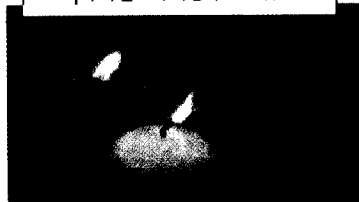
שלמה נולד לפני 87 שנים בגליציה המערבית. בגיל 17 הלך להכשרה חקלאית לקראת עליה לארץ. מתחילת שנות ה-30 עם עלייתו לארץ הצטרף לקיבוץ ועבד בעבודות חוץ שונות, החל ממצובות סולל בונה ועד מתיחת קו מתח עליון מנהריים לת"א.

בתחילת שנות ה-40 התחיל לעבוד ברפת של גבעת חיים את זה עשה עד 1952. אז בשנות הפילוג היה מזכיר הישוב. הפילוג על תוצאותיו היה לזרה לשלמה הוא התנגד לו. שלמה לא היה חבר מפלגה מאז ועד מותו. מיד לאחר הפילוג יצא שלמה לעבודת חוץ. הוא שימש במשך שנתיים כסגנו של מזכיר התאחדות מגדלי בקר ומתפקיד זה הלך להקים את מועצת החלב.

ב-1956 מונתה מועצת החלב כמועצה מייעצת למשרדי הממשלה ושלמה וגשל (שינה את שמו לגל) היה מנהלה הראשון. במשך עשר שנים הוא ניהל את המועצה במעמדה הראשוני ובמאי 1966 כשהפכה המועצה לחברה פרטית הוא נבחר כמנכ"ל הראשון ושירת בתפקיד עד נובמבר 1974. עם פרישתו, לאחר 18 שנים של ניהול, הוא עבר לנהל את חברת האנזימים שהוקמה ע"י המועצה והמחלבות בעמק חפר. בחברה הוא עבד עד סגירתה ב-1988. אז חזר למשקו והוא בן שבעים וארבע, נכון למשימה הבאה, הקמת המחלבה הביתית של גבעת חיים איחוד.

שלמה שילב בתוכו חזון ומרץ. הוא לא בחל בעבודות כפיים וידע לשלב את הניהול והייצוג של הענף מחד ועבודת היצור ברפת ובמחלבה מאידך. הוא הסתלק מעולמנו שבע ימים ומעשים, שהשאירו את חותמם המבורך על משק החלב של ישראל.

יְהִי זְכוֹר בְרוּךְ

חברי התאחדות מגדלי בקר בישראל

זוכרים לטובה את פעלו רבי-השנים של

הח' שלמה גל ז"ל

שהלך לעולמו בראשית חודש אפריל ש"ז בקיבוצו גבעת-חיים איחוד. שלמה התחיל את עבודתו ברפת עוד בראשית שנות ה-40, והקדיש מרץ ויוזמה רבה בשכלול העבודה ברפת – החל ממיכון החליבה ועד רעיונות להקלת חלוקת השחת ישר מעליית הגג של רפת אל תוך אבוסים הפרות.

במרוצת השנים היה פעיל מאד במזכירות המ"ב בה עסק לרוב בנושאי חלב וחליבה ועוד. גם במילוי תפקידו במועצת החלב הקדיש תשומת-לב רבה בביצוע הלכה למעשה של הכנסת מיכלים לקירור ואיכסון חלב במשקים, כאשר ביצע במוידיאו את כול המיכלים החדשים. זאת גם היתה התקופה בה הוחל בפיקוח על יבוא אבקת חלב מחו"ל, על מנת להתגבר על המחסור הזמני של חלב טרי לאוכלוסיה. כמו כן, באותה תקופה רחוקה של ראשית ה-60 גם התחילו בקביעת מכסות לייצור חלב במשקים.

עם סיום תפקידו בהנהלת מועצת החלב, ולאחר שהקים והריץ את מפעל האנזימים לתעשיית הגבינה (רנין), שלמה חזר למשקו שם אירגן ועבד במחלבה קטנה לתצרוכת אוכלוסיית הקיבוץ.

אכן, היו אלה חיים של פעילות ברוכה והנאה מעצם העשייה והיצירה.

יהי זכרו ברוך

התאחדות מגדלי בקר וחבריה